

A vízen járás a keresztény élet példája.

Lehetetlen. Ugyanúgy, mint a vízen járni.

Jézus "kényszerítette beszállni" a tanítványokat a hajóba..

Egyszerre csak a tanítványok látnak valamit, amit még soha. Valaki olyat tesz, amit előtte még senki. Jézus jár a vízen

A negyedik őrváltás a reggel 3 és 6 óra közötti idő volt.

Kb 4.5km.

Nem az a csoda, hogyan járt a vízen Jézus; Ő maga a Csoda.

Olyan csoda, Aki még az imádságot is abbahagyja, ha az övéi bajban vannak. Az Atyával van együtt, de otthagyja az Atyával való együttlét örömét, mert az övéin kell segítenie.

Hányszor "elintézzük" valamit így: - Majd imádkozom érted! - Hátha nem imádkozni kellene, hanem elővenni a pénztárcánkat és ezer forintot adni. De jaj, ne akkor imádkozzunk, amikor cselekedni kellene! Ne a könnyebb részt válasszuk!

Jézus elmerülten imádkozott a hegyen, és ott az Atya bizonyára azt mondta Neki:- Fuss, nézz a tanítványokra! - Aki jól imádkozik, tudja mikor kell abbahagyni az imádságot.

Jézus úgy tesz, mintha elmenne mellettük. A tanítványok megrémülnek:

Mindig "fantasztikus" számunkra, ha Jézus nem abból az irányból érkezik, ahonnan várjuk. Néha, nagyon fájdalmasan jön.

"Bízzatok! Én vagyok. Ne féljete!" - és beszáll a tanítványaival hánykolódó hajóba.

Jézus nem csak azt mondja:"Bízzatok! Én vagyok. Ne féljete!", aztán megy tovább, hanem beszáll a hajóba, vállalja a hánykolódást, vállalja a sorsukat. Eléggé megpróbáltattak a nagy sikerélmény után, helyükre kerültek.

Jézus imádkozik, de amikor kell, akkor nem csak imádkozik, hanem fut, hogy segítségére legyen azoknak, akiket nem csak biztat, hanem vállalja a sorsukat, beszáll a hajójukba.

Janek így felelt: „Ha Jézus megkérne, hogy ugorjak a vízbe, én rögtön megtenném, félelem nélkül, és nem kételkednék vagy esnék pánikba, mint Péter. Hiszen tudom, hogy amikor Jézussal vagyok, biztonságban vagyok, és Ő erőt ad nekem.“

Te mit mondanál?